

IN MEMORIAM

Dr. ZLATKO LIVOJEVIĆ, dipl. inž.

Umro je dr. Zlatko Livojević, istaknuti stručnjak hrvatskog i jugoslavenskog ribarstva. Umro je nakon dugotrajnijeg pogoršanja zdravlja 19. kolovoza., a pokopan je 22. kolovoza 1989. na zagrebačkom groblju Mirogoj. Budući da je to puna sezona godišnjih odmora, mnogi njegovi drugovi, prijatelji i suradnici nisu ni saznali za tu vijest na vrijeme, pa nisu bili na sprovodu. Ipak je bilo mnogo ribara, prijatelja i znanaca, koji su došli na posljednji oproštaj Zlatku Livojeviću.

U ime svih ribara, Instituta za slatkovodno ribarstvo (IRC), Poslovne zajednice slatkovodnog ribarstva Jugoslavije i Redakcije časopisa »Ribarstvo Jugoslavije« od pokojnika se oprostio inž. Mirko Turk.

Dr. Livojević rođen je 29. srpnja 1914. u Karlovcu. Već 1917. umire mu otac, a majka ostaje s četvoro djece i svim se snagama bori da ih sve školuje. Zlatko ima vrlo teško djetinjstvo i mladost. Ipak uspijeva završiti gimnaziju 1933. i upisati se na Poljoprivredno šumarski fakultet u Zagrebu. Ali godine 1934. mu umire i majka, pa je prisiljen napustiti studij i otići na odsluženje vojnog roka. Ponovno se vraća na fakultet 1937., a neposredno prije okupacije zemlje godine 1941. apsolvira.

Još u gimnaziji, kao i kroz cijelo vrijeme studija Zlatko pripada naprednom omladinskom i studentskom pokretu, što je i logično kako sam kaže, s obzirom na njegovo socijalno stanje i porijeklo. Djelovao je u Hrvatskom akademskom klubu, koji je radio po direktivama i nadzorom Partije. Uoči okupacije zemlje postaje i tajnik kluba, pa nakon okupacije zemlje i dolaskom ustaša na vlast nije se više smio pojaviti na fakultetu.

Razvojem NOP-a u Karlovcu Livojević se u njega uključuje od prvih dana i radi na organiziranju pokreta, prikupljanju oružja i lijekova. Zbog toga djelovanja biva 1943. uhapšen, pa nakon privremena puštanja na slobodu odlazi na slobodni teritorij i stupa u NOV, gdje obavlja odgovorne vojno-političke dužnosti. U JNA ostaje do kraja godine 1947, kada je na vlastiti zahtjev demobiliziran u činu majora.

Odmah nakon demobilizacije iz JNA drug Zlatko Livojević zapošljava se u slatkovodnom ribarstvu i tako započinje njegova karijera poznatog i priznatog rukovodioca i stručnjaka našeg slatkovodnog ribarstva. Postavljen je za direktora Ribnjačarstva Poljana, a zatim za glavnog direktora Glavne direkcije slatkovodnog ribarstva NRH.

Uz ovako odgovoran rad uspijeva i diplomirati na Poljoprivrednom fakultetu. Reorganizacijom narodne vlasti ukida se Glavna direkcija pa Livojević odlazi na rad u organe narodne vlasti i privremeno napušta ribarstvo. Radio

je kao načelnik odjela za privredu NO Kotara Samobor, a nakon toga je načelnik Sekretarijata za privredu općine Peščenica u Zagrebu.

Ponovno se u ribarstvo vraća godine 1958. i preuzima dužnost direktor Instituta za slatkovodno ribarstvo SRH, xgdje ostaje do odlaska u mirovinu 1969. godine. Dr. Z. Livojević je od 1958. do 1978. bio i glavni i odgovorni urednik časopisa »Ribarstvo Jugoslavije«.

Za to vrijeme izašlo je 120 brojeva na 2 880 stranica kvalitetnog teksta. Stručno i tehnički kvalitet časopisa je na zavidnoj visini, što je najveća i nesumnjiva zasluga glavnog urednika. Naš se časopis može mjeriti sa svim sličnim ribarskim časopisima iz svijeta.

Institut za slatkovodno ribarstvo pod rukovodstvom Z. Livojevića postao je cijjenjena znanstvena ustanova u slatkovodnom ribarstvu u zemlji i u svijetu. U njemu je i on postao jedan od prvih doktora ribarskih znanosti poslije rata, kao što su i mnogi njegovi suradnici postali magistri znanosti, a kasnije i doktori. Kao direktor Instituta Zlatko Livojević bio je i istaknuti član Upravnog odbora Stručnog i Poslovnog udruženja, a neko je vrijeme i njegov predsjednik. Na tim je funkcijama sudjelovao u svim akcijama unapređenja našeg slatkovodnog ribarstva i daje veliki osobni doprinos. Uza sve to Z. Livojević je i istaknuti autor publikacija i članaka s područja ribarske znanosti i prakse. Kao urednik i koautor, jedan je od najzaslužnijih za izdavanje našeg prvog »Priručnika za slatkovodno ribarstvo«.

Za svoj predani revolucionarni, stručni i znanstveni rad dr. Z. Livojević odlikovan je Ordenom za hrabrost, Ordenom zasluge za narod II. reda, Ordenom rada II. reda te Zlatnom medaljom slatkovodnog ribarstva.

Nakon iznošenja biografskih podataka, životnog i stručnog puta Zlatka Livojevića, Mirko Turk uputio je posljednje riječi oproštaja.

»Dragi doktore, teška srca se zauvijek opraštam od Tebe, jer si s nama ribarima, u našem Institutu, u Poslovnoj zajednici, proveo mnogo lijepih godina. Institut si volio kao svoj drugi dom, te si i nakon odlaska u zasluženu mirovinu nastavio raditi i surađivati s nama, kao i sa svim ostalim ribarima Jugoslavije.

Obećavamo Ti da će Tvoj svijetli lik stručnog znanstvenog radnika, velikog prijatelja i druga, nezaboravnog direktora, ostati trajno prisutan u našem Institutu, kao i među svim ribarima socijalističke Jugoslavije.

Na zadnjem oproštaju možemo Ti još reći VELIKO HVALA.«

Neka je vječna slava našeg drugu dr. Zlatku Livojeviću.«

MIRKO TURK, dipl. inž.